

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECIZIA-CADRU 2009/829/JAI A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2009

privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (1) literele (a) și (c) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) În conformitate cu concluziile Consiliului European reunit la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, în special punctul 36, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să se aplice măsurilor premergătoare judecătii. Programul de măsuri de punere în aplicare a principiului de recunoaștere reciprocă în materie penală abordează recunoașterea reciprocă a măsurilor de supraveghere judiciară la măsura 10.
- (3) Măsurile prevăzute în prezenta decizie-cadru ar trebui să aibă drept scop consolidarea protecției publicului larg, permițând unei persoane care este rezident într-un stat membru, dar care face obiectul unor proceduri penale într-un alt stat membru să fie supravegheată de către autoritățile statului în care își are reședința, în așteptarea procesului. În consecință, prezenta decizie-cadru are drept obiectiv monitorizarea circulației unui învinuit în conformitate cu obiectivul general de protejare a

publicului larg și cu riscul la care este expus publicul în cadrul regimului existent, care oferă doar două alternative: arestarea preventivă sau circulația nesupravegheată. Prin urmare, măsura va contribui la respectarea dreptului cetățenilor care respectă legea de a trăi în siguranță și securitate.

- (4) Măsurile prevăzute în prezenta decizie-cadru ar trebui să urmărească, de asemenea, consolidarea dreptului la libertate și a prezumției de nevinovăție în Uniunea Europeană în ansamblu și asigurarea cooperării între statele membre în cazul în care o persoană este supusă unor obligații sau face obiectul unei supravegheri în așteptarea unei decizii a instanței. În consecință, prezenta decizie-cadru are drept obiectiv să promoveze, după caz, utilizarea măsurilor neprivative de libertate ca alternativă la arestarea preventivă, chiar și în cazul în care, în conformitate cu legislația statului membru în cauză, nu ar putea fi impusă *ab initio* o arestare preventivă.
- (5) În ceea ce privește detenția persoanelor care fac obiectul procedurilor penale, există riscul unui tratament diferit pentru cele rezidente în statul unde are loc procesul și cele nerezidente: un suspect nerezident riscă să fie pus în stare de arest preventiv pe durata procesului, deși, în circumstanțe similare, un rezident nu ar risca o astfel de situație. Într-un spațiu european comun de justiție lipsit de frontiere interne, este necesar să se acționeze pentru a garanta faptul că o persoană care face obiectul unor proceduri penale, nerezidentă în statul unde are loc procesul, nu este tratată diferit față de o persoană care face obiectul procedurilor penale și care este rezidentă în statul respectiv.
- (6) Certificatul, care ar trebui înaintat autorității competente a statului de executare împreună cu decizia privind măsurile de supraveghere judiciară, ar trebui să specifice adresa la care persoana în cauză va locui în statul de executare, precum și orice alte informații relevante care ar putea facilita monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară în statul de executare.

⁽¹⁾ Aviz nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

- (7) Autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să informeze autoritatea competentă a statului emitent asupra perioadei maxime, dacă o asemenea perioadă există, pe parcursul căreia măsurile de supraveghere judiciară pot fi monitorizate în statul de executare. În state membre în care măsurile de supraveghere judiciară trebuie reînnoite periodic, această durată maximă trebuie înțeleasă ca fiind durată maximă după care nu mai este posibil din punct de vedere legal să se reînnoiască măsurile de supraveghere judiciară.
- (8) Nicio solicitare a unei autorități competente a statului de executare de confirmare a necesității prelungirii monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară nu ar trebui să aducă atingere legislației statului emitent, care se aplică deciziei privind reînnoirea, revizuirea și retragerea deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară. O astfel de solicitare de confirmare nu ar trebui să oblige autoritatea competentă a statului emitent să ia o nouă decizie de a prelungi monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară.
- (9) Autoritatea competentă a statului emitent ar trebui să aibă competența de a lua toate deciziile ulterioare referitoare la o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, inclusiv să dispună arestarea preventivă. O asemenea arestare preventivă ar putea fi dispusă, în special, ca urmare a unei încălcări a măsurilor de supraveghere judiciară sau a unei nerespectări a citației la orice audiere sau proces pe parcursul procedurii penale.
- (10) Pentru a evita cheltuielile și dificultățile inutile legate de transferarea unei persoane care face obiectul procedurilor penale în scopul participării la o audiere sau la un proces, statelor membre ar trebui să li se permită utilizarea sistemelor de teleconferință și videoconferință.
- (11) Dacă este cazul, s-ar putea recurge la monitorizarea electronică în vederea monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară, în conformitate cu legislația și procedurile naționale.
- (12) Prezenta decizie-cadru ar trebui să facă posibilă monitorizarea măsurilor de supraveghere impuse persoanei în cauză în statul de executare, asigurând totodată bunul mers al justiției și, în special, aducerea în fața instanței a persoanei în cauză. În cazul în care persoana respectivă nu se întoarce de bună voie în statul emitent, aceasta poate fi predată statului emitent în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾ (denumită în continuare „decizia-cadru privind mandatul european de arestare”).
- (13) Cu toate că prezenta decizie-cadru acoperă toate infracțiunile și nu e limitată la anumite tipuri sau gravități ale infracțiunii, măsurile de supraveghere judiciară ar trebui să fie aplicate, în general, în cazul infracțiunilor mai puțin grave. Prin urmare, toate dispozițiile deciziei-cadru privind mandatul european de arestare, cu excepția articolului 2 alineatul (1), ar trebui să se aplice în cazul în care autoritatea competentă din statul de executare trebuie să decidă în ceea ce privește predarea persoanei vizate. Ca urmare, și articolul 5 alineatele (2) și (3) din decizia-cadru privind mandatul european de arestare ar trebui să se aplice în respectiva situație.
- (14) Costurile legate de călătoria persoanei în cauză între statul de executare și cel emitent în legătură cu monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară sau în scopul prezentării la o înfățișare nu sunt reglementate prin prezenta decizie-cadru. Posibilitatea, în special pentru statul emitent, de a suporta în totalitate sau parțial aceste costuri este un aspect reglementat de legislația națională.
- (15) Deoarece obiectivul prezentei decizii-cadru, și anume recunoașterea reciprocă a deciziilor privind măsuri de supraveghere judiciară în cursul procedurilor penale, nu poate fi realizat suficient de statele membre prin acțiune unilaterală și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la acest ultim articol, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (16) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Nicio dispoziție a prezentei decizii-cadru nu ar trebui interpretată ca interzicând refuzul recunoașterii unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară în cazul în care există indicii obiective că aceasta a fost impusă pentru a pedepsi o persoană din motive legate de sexul, rasa, religia, originea etnică, cetățenia, limba, convingerile politice sau orientarea sa sexuală sau că această persoană ar putea fi dezavantajată din unul dintre aceste motive.
- (17) Prezenta decizie-cadru nu ar trebui să împiedice un stat membru să aplice normele sale constituționale privind dreptul la un proces echitabil, libertatea de asociere, libertatea presei, libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă și libertatea convingerilor religioase.
- (18) Dispozițiile prezentei decizii-cadru ar trebui să se aplice în conformitate cu dreptul cetățenilor Uniunii la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, în temeiul articolului 18 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

⁽¹⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

- (19) Datele cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru ar trebui să fie protejate în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ⁽¹⁾ și în conformitate cu principiile stabilite în Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, pe care toate statele membre au ratificat-o,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta decizie-cadru stabilește regulile potrivit cărora un stat membru recunoaște o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară emisă în alt stat membru ca alternativă la arestarea preventivă, monitorizează măsurile de supraveghere judiciară impuse unei persoane fizice și predă persoana respectivă statului emitent în cazul nerespectării acestor măsuri.

Articolul 2

Obiectivele

- (1) Obiectivele prezentei decizii-cadru sunt:
- (a) asigurarea bunului mers al justiției și, în special, aducerea în fața instanței a persoanei în cauză;
- (b) promovarea, dacă este cazul, în cursul procedurilor penale, a utilizării măsurilor neprivative de libertate pentru persoanele care nu sunt rezidenți ai statului membru în care se desfășoară procedurile respective;
- (c) îmbunătățirea protecției victimelor și a publicului larg.
- (2) Prezenta decizie-cadru nu conferă niciunei persoane vreun drept privind utilizarea, în decursul procedurilor penale, a unor măsuri neprivative de libertate ca alternativă la detenție. Aceasta reprezintă o chestiune reglementată de legislația și procedurile naționale ale statului membru în care se desfășoară procedura penală.

Articolul 3

Protecția aplicării legii și a ordinii și garantarea securității interne

Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre în ceea ce privește protecția victimelor, a publicului în general și garantarea securității interne, în conformitate cu articolul 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

- (a) „decizie privind măsuri de supraveghere judiciară” înseamnă o decizie executorie adoptată în decursul procedurilor penale de către o autoritate competentă a statului emitent în conformitate cu legislația și procedurile sale naționale în cursul procedurii penale și care impune unei persoane fizice, ca alternativă la arestarea preventivă, una sau mai multe măsuri de supraveghere judiciară;
- (b) „măsuri de supraveghere judiciară” înseamnă obligațiile și instrucțiunile impuse unei persoane fizice, în conformitate cu legislația și procedurile naționale ale statului emitent;
- (c) „stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost emisă o decizie privind măsurile de supraveghere judiciară;
- (d) „stat de executare” înseamnă statul membru în care sunt monitorizate măsurile de supraveghere judiciară.

Articolul 5

Drepturi fundamentale

Prezenta decizie-cadru nu poate avea ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Articolul 6

Desemnarea autorităților competente

- (1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile judiciare care, în temeiul legislației sale naționale, sunt competente să acționeze în conformitate cu prezenta decizie-cadru atunci când respectivul stat membru este statul de condamnare sau statul de executare.
- (2) Ca excepție de la alineatul (1) și fără a aduce atingere alineatului (3), statele membre pot desemna alte autorități decât cele judiciare drept autorități competente pentru luarea deciziilor în temeiul prezentei decizii-cadru, cu condiția ca aceste autorități să aibă competența de a lua decizii de natură similară în conformitate cu legislația și procedurile naționale.
- (3) Deciziile menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sunt adoptate de o autoritate judiciară competentă.
- (4) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.

*Articolul 7***Recurgerea la o autoritate centrală**

(1) Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul său juridic prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile sale competente.

(2) În cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar, un stat membru poate să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale administrarea transmiterii și a primirii deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară, împreună cu certificatele menționate la articolul 10, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acestea. În consecință, toate comunicările, consultările, schimburile de informații, cercetările și notificările între autoritățile competente pot fi realizate, după caz, cu sprijinul autorității centrale (autorităților centrale) a (ale) statului membru respectiv.

(3) Statul membru care dorește să utilizeze posibilitățile menționate în prezentul articol comunică Secretariatului General al Consiliului informațiile referitoare la autoritatea centrală sau la autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru toate autoritățile statului membru emitent.

*Articolul 8***Tipuri de măsuri de supraveghere judiciară**

(1) Prezenta decizie-cadru se aplică următoarelor măsuri de supraveghere judiciară:

- (a) obligația persoanei de a informa autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice schimbare de reședință, în special în scopul primirii citațiilor privind participarea la o audiere sau la un proces în decursul procedurilor penale;
- (b) obligația de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul emitent sau de executare;
- (c) obligația de a rămâne într-un anumit loc, după caz, în anumite intervale;
- (d) obligația prin care se restricționează părăsirea teritoriului statului de executare;
- (e) obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități;
- (f) obligația de a evita contactul cu anumite persoane în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite).

(2) La transpunerea prezentei decizii-cadru sau ulterior, fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la măsurile de supraveghere judiciară pe care este pregătit să le monitorizeze, pe lângă cele menționate la alineatul (1). Aceste măsuri pot include, în special:

- (a) obligația de a nu se angaja în anumite activități în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite), care pot include implicarea într-o anumită profesie sau domeniu de activitate;
- (b) obligația de a nu conduce un vehicul;
- (c) obligația de a depune o anumită sumă sau de a oferi un alt tip de garanție, care poate fi furnizată fie într-un anumit număr de rate, fie o singură dată;
- (d) obligația de a urma un tratament medical sau de dezintoxicare;
- (e) obligația de a evita contactul cu anumite obiecte în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite).

(3) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite în conformitate cu prezentul articol la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

*Articolul 9***Criterii privind statul membru căruia îi poate fi transmisă decizia privind măsurile de supraveghere judiciară**

(1) O decizie privind măsurile de supraveghere judiciară poate fi transmisă autorității competente din statul membru în care persoana își are reședința legală obișnuită, în cazul în care persoana, în condițiile în care a fost informată cu privire la măsurile vizate, consimte să se întoarcă în statul respectiv.

(2) Autoritatea competentă din statul emitent poate transmite, la cererea persoanei, decizia privind măsurile de supraveghere judiciară autorității competente a unui stat membru altul decât cel în care persoana își are reședința legală obișnuită, cu condiția ca cea din urmă autoritate să fie de acord cu această transmitere.

(3) Atunci când pun în aplicare prezenta decizie-cadru, statele membre decid în ce condiții autoritățile lor competente pot accepta transmiterea unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară în cazurile menționate la alineatul (2).

(4) Fiecare stat membru adresează o declarație Secretariatului General al Consiliului cu privire la decizia luată în temeiul alineatului (3). Statele membre pot modifica această declarație în orice moment. Secretariatul General pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 10

Procedura transmiterii deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară împreună cu certificatul

(1) Atunci când transmite o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară unui alt stat membru, în temeiul articolului 9 alineatul (1) sau (2), autoritatea competentă din statul emitent se asigură că aceasta este însoțită de un certificat, al cărui model este prezentat în anexa I.

(2) Decizia privind măsuri de supraveghere judiciară sau o copie legalizată a acesteia, împreună cu certificatul, se transmit de către autoritatea competentă din statul emitent direct autorității competente a statului de executare prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă, în condiții care permit statului de executare să stabilească autenticitatea acestora. Originalul deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară sau o copie legalizată a acesteia, precum și originalul certificatului, sunt trimise statului de executare, la cererea acestuia. Toate comunicările oficiale se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.

(3) Certificatul trebuie să fie semnat, iar conținutul său certificat drept conform cu realitatea de către autoritatea competentă din statul emitent.

(4) Pe lângă măsurile menționate la articolul 8 alineatul (1), certificatul menționat la alineatul (1) din prezentul articol include numai măsurile notificate de statul de executare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

(5) Autoritatea competentă din statul emitent precizează:

(a) după caz, durata pe care se aplică decizia privind măsurile de supraveghere judiciară și dacă este posibilă o reînnoire a respectivei decizii;

și

(b) orientativ, durata provizorie pentru care este probabil să fie necesară monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară, luând în calcul toate circumstanțele cazului care sunt cunoscute la momentul transmiterii deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară.

(6) Autoritatea competentă din statul emitent transmite decizia privind măsurile de supraveghere judiciară, împreună cu certificatul, numai unui singur stat de executare o dată.

(7) În cazul în care autoritatea competentă din statul de executare nu este cunoscută autorității competente din statul emitent, aceasta din urmă efectuează toate cercetările necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene instituite prin Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului din 29 iunie 1998 de creare a unei Rețele Judiciare Europene⁽¹⁾, pentru a obține informațiile din partea statului de executare.

(8) În cazul în care o autoritate din statul de executare care primește o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară împreună cu un certificat nu are competența de a recunoaște decizia în cauză, respectiva autoritate transmite din oficiu autorității competente decizia împreună cu certificatul.

Articolul 11

Competența asupra monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară

(1) Atât timp cât autoritatea competentă a statului de executare nu a recunoscut decizia privind măsurile de supraveghere judiciară care i-a fost transmisă și nu a informat autoritatea competentă din statul emitent cu privire la o astfel de recunoaștere, autoritatea competentă din statul emitent rămâne competentă în legătură cu monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară impuse.

(2) În situația în care competența privind monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară a fost transferată autorității competente a statului de executare, o astfel de competență revine autorității competente din statul emitent:

(a) în situația în care persoana în cauză și-a stabilit reședința legală și obișnuită într-un stat membru altul decât statul de executare;

(b) de îndată ce autoritatea competentă din statul emitent a notificat, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3), autorității competente a statului de executare retragerea certificatului, prevăzută la articolul 10 alineatul (1);

(c) în situația în care autoritatea competentă din statul emitent a modificat măsurile de supraveghere judiciară și autoritatea competentă din statul de executare, în temeiul articolului 18 alineatul (4) litera (b), a refuzat să monitorizeze măsurile de supraveghere judiciară modificate deoarece acestea nu se încadrează în tipurile de măsuri de supraveghere judiciară menționate la articolul 8 alineatul (1) și/sau în tipurile notificate de statul de executare în cauză în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);

(d) în momentul în care perioada menționată la articolul 20 alineatul (2) litera (b) a expirat;

(e) în situația în care autoritatea competentă a statului de executare a decis să înceteze monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară și a informat în consecință autoritatea competentă din statul emitent, în temeiul articolului 23.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale statului emitent și statului de executare se consultă reciproc pentru a evita, în măsura posibilului, orice discontinuitate în monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară.

⁽¹⁾ JO L 191, 7.7.1998, p. 4.

Articolul 12

Decizia din statul de executare

(1) În termen cât mai scurt și, în orice caz, în termen de 20 zile lucrătoare de la primirea deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară și a certificatului, autoritatea competentă din statul de executare recunoaște decizia privind măsuri de supraveghere judiciară transmisă în conformitate cu articolul 9 și respectând procedura prevăzută la articolul 10 și adoptă, de îndată, toate măsurile necesare pentru monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară, cu excepția cazului în care decide să invoce unul dintre temeiurile de nerecunoaștere prevăzute la articolul 15.

(2) În situația în care a fost introdusă o cale de atac împotriva deciziei menționate la alineatul (1), termenul pentru recunoașterea deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară se prelungește cu alte 20 zile lucrătoare.

(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, autoritatea competentă din statul de executare se află în imposibilitatea de a respecta termenele prevăzute la alineatele (1) și (2), aceasta informează de îndată autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace la alegerea sa, motivând întârzierea și precizând termenul de care preconizează că are nevoie în vederea pronunțării unei decizii definitive.

(4) Autoritatea competentă poate amâna decizia privind recunoașterea deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară în cazul în care certificatul menționat la articolul 10 este incomplet sau nu corespunde în mod evident deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară, până la stabilirea unui termen rezonabil care să permită completarea sau corectarea certificatului.

Articolul 13

Adaptarea măsurilor de supraveghere judiciară

(1) În cazul în care caracterul măsurilor de supraveghere judiciară este incompatibil cu legislația statului de executare, autoritatea competentă din statul membru respectiv le poate adapta în sensul măsurilor de supraveghere judiciară care se aplică, în conformitate cu legea statului de executare, pentru infracțiuni similare. Măsura de supraveghere judiciară adaptată trebuie să corespundă pe cât posibil celei impuse în statul emitent.

(2) Măsura de supraveghere judiciară adaptată trebuie să nu fie mai severă decât măsura de supraveghere judiciară care a fost impusă inițial.

(3) În urma primirii unor informații menționate la articolul 20 alineatul (2) litera (b) sau (f), autoritatea competentă din statul emitent poate decide să retragă certificatul atât timp cât în statul de executare nu a început încă monitorizarea. În orice caz, o astfel de decizie se pronunță și este comunicată cât mai curând cu putință, în termen de cel mult zece zile de la primirea notificării respective.

Articolul 14

Dubla incriminare

(1) Următoarele infracțiuni, în cazul în care se pedepsesc, în statul emitent, cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite de legislația statului emitent, conduc, în termenii prezentei decizii-cadru și fără verificarea dublei incriminări a faptei, la recunoașterea deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară:

- participarea la un grup infracțional organizat;
- terorismul;
- traficul de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;
- corupția;
- fraudă, inclusiv cea care afectează interesele financiare ale Comunităților Europene în înțelesul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾;
- spălarea produselor infracțiunii;
- contrafacerea de monedă, inclusiv contrafacerea monedei euro;
- criminalitatea informatică;
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;
- omorul, vătămarea corporală gravă;
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostateci;
- rasismul și xenofobia;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

- furtul organizat sau armat;
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;
- înșelăciunea;
- racketul și extorcarea de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea de acte oficiale și uzul de fals;
- falsificarea de mijloace de plată;
- traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- traficul de vehicule furate;
- violul;
- incendierea cu intenție;
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- sechestrarea ilegală de nave sau aeronave;
- sabotajul.

(2) Consiliul poate decide în orice moment să adauge alte categorii de infracțiuni pe lista de la alineatul (1), hotărând în unanimitate, în urma consultării Parlamentului European în condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Consiliul examinează, ținând seama de raportul care i-a fost prezentat în conformitate cu articolul 27 din prezenta decizie-cadru, dacă lista trebuie extinsă sau modificată.

(3) Pentru alte infracțiuni decât cele aflate sub incidența alineatului (1), statul de executare poate condiționa recunoașterea deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară de faptul că decizia trebuie să se refere la fapte care să reprezinte o infracțiune și în temeiul legislației statului de executare, oricare ar fi elementele constitutive ale acesteia și oricum ar fi descrisă.

(4) În momentul adoptării prezentei decizii cadru, din motive de constituționalitate, statele membre pot declara, printr-o declarație pe care o notifică Secretariatului General al Consiliului, că nu vor aplica alineatul (1) cu privire la infracțiunile

menționate în respectivul alineat sau la o parte dintre acestea. Orice astfel de declarație poate fi retrasă în orice moment. Astfel de declarații sau retrageri de declarații se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Temeiuri de nerecunoaștere

(1) Autoritatea competentă a statului de executare poate refuza recunoașterea deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară în următoarele cazuri:

- (a) certificatul menționat la articolul 10 este incomplet sau, în mod evident, nu corespunde deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară și nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de către autoritatea competentă din statul de executare;
- (b) nu sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 9 alineatele (1) și (2) sau la articolul 10 alineatul (4);
- (c) recunoașterea deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară ar contraveni principiului *non bis in idem*;
- (d) decizia privind măsurile de supraveghere judiciară se referă la un fapt care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legii statului de executare, în situațiile menționate la articolul 14 alineatul (3) și, în cazul în care statul de executare a făcut o declarație în temeiul articolului 14 alineatul (4), în situațiile menționate la articolul 14 alineatul (1); cu toate acestea, în materie fiscală, vamală și monetară, executarea deciziei nu poate fi refuzată pe motiv că legislația statului de executare nu impune taxe de același fel sau nu conține același tip de dispoziții în materie fiscală, vamală sau monetară precum legislația statului emitent;
- (e) acțiunea penală este împiedicată de intervenția prescripției în conformitate cu legea statului de executare și se referă la o faptă care ține de competența statului respectiv, în temeiul legislației naționale a acestuia;
- (f) există imunitate în temeiul legislației statului executant, ceea ce face imposibilă monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară;
- (g) dacă, în temeiul legii statului de executare, persoana nu poate răspunde penal pentru fapta care stă la baza deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară din cauza vârstei sale;
- (h) în cazul încălcării măsurilor de supraveghere judiciară, autoritatea ar trebui să refuze predarea persoanei în cauză în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾ (denumită în continuare „decizia-cadru privind mandatul european de arestare”).

(¹) JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), înainte să decidă asupra refuzului de a recunoaște decizia privind măsuri de supraveghere judiciară, autoritatea competentă din statul de executare comunică, prin mijloace adecvate, cu autoritatea competentă din statul emitent și, dacă este cazul, îi solicită acesteia să furnizeze de îndată toate informațiile suplimentare necesare.

(3) În cazul în care autoritatea competentă din statul de executare este de părere că recunoașterea deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară ar putea fi refuzată în temeiul alineatului (1) litera (h), însă cu toate acestea dorește să recunoască decizia privind măsurile de supraveghere judiciară și să monitorizeze măsurile de supraveghere judiciară pe care aceasta le prevede, informează autoritatea competentă din statul emitent în legătură cu aceasta comunicând motivele posibilului refuz. Într-un astfel de caz, autoritatea competentă din statul emitent poate decide să retragă certificatul în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) teza a doua. În cazul în care autoritatea competentă din statul emitent nu retrage certificatul, autoritatea competentă a statului de executare poate recunoaște decizia privind măsurile de supraveghere judiciară și monitoriza măsurile de supraveghere judiciară pe care aceasta le conține, subînțelegându-se faptul că persoana în cauză nu poate fi predată în temeiul unui mandat european de arestare.

Articolul 16

Legea aplicabilă supravegherii judiciare

Monitorizarea unei măsuri de supraveghere judiciară este reglementată de legislația statului de executare.

Articolul 17

Continuarea monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară

În cazul în care termenul prevăzut la articolul 20 alineatul (2) litera (b) se apropie de expirare și măsurile de supraveghere judiciară sunt în continuare necesare, autoritatea competentă din statul emitent poate solicita autorității competente din statul de executare să prelungească monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară, având în vedere circumstanțele cauzei și consecințele previzibile asupra persoanei în cazul în care s-ar aplica articolul 11 alineatul (2) litera (d). Autoritatea competentă din statul emitent indică perioada de timp pentru care o astfel de prelungire ar putea fi necesară.

Autoritatea competentă din statul de executare decide cu privire la această solicitare în conformitate cu dreptul național, indicând, dacă este cazul, durata maximă a prelungirii. În aceste cazuri, se poate aplica articolul 18 alineatul (3).

Articolul 18

Competența privind toate deciziile ulterioare și legislația care le reglementează

(1) Fără a aduce atingere articolului 3, autoritatea competentă din statul emitent are competența de a lua toate deciziile ulterioare referitoare la o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară. Printre astfel de decizii ulterioare se numără, în special:

(a) reînnoirea, revizuirea și retragerea deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară;

(b) modificarea măsurilor de supraveghere judiciară;

(c) emiterea unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect.

(2) Legislația statului emitent aplică deciziile luate în conformitate cu alineatul (1).

(3) În situația în care este necesar în temeiul dreptului intern, o autoritate competentă din statul de executare poate decide să utilizeze procedura de recunoaștere stabilită în prezenta decizie-cadru în vederea respectării deciziilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) în cadrul sistemului său juridic național. O asemenea recunoaștere nu conduce la o nouă examinare a temeiurilor de nerecunoaștere.

(4) În situația în care autoritatea competentă a statului emitent a modificat măsurile de supraveghere judiciară în conformitate cu alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă din statul de executare poate:

(a) să adapteze aceste măsuri modificate în temeiul articolului 13, în cazul în care natura măsurilor de supraveghere judiciară modificate nu este compatibilă cu legislația statului de executare;

sau

(b) să refuze să monitorizeze măsurile de supraveghere judiciară modificate dacă respectivele măsuri nu se încadrează în tipurile de măsuri de supraveghere menționate la articolul 8 alineatul (1) și/sau în cele notificate de statul de executare în cauză în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

(5) Competența autorității competente din statul emitent în temeiul alineatului (1) nu aduce atingere procedurilor care pot fi inițiate în statul de executare împotriva persoanei vizate în legătură cu faptele penale comise de persoana respectivă, altele decât cele care stau la baza deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară.

Articolul 19

Obligațiile autorităților implicate

(1) În orice moment în timpul monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară, autoritatea competentă din statul de executare poate invita autoritatea competentă din statul emitent să o informeze dacă monitorizarea măsurilor mai este necesară în situația dată a unui anumit caz aflat în discuție. Autoritatea competentă din statul emitent răspunde fără întârziere unei asemenea invitații, dacă este cazul prin adoptarea unei decizii ulterioare menționate la articolul 18 alineatul (1).

(2) La expirarea termenului menționat la articolul 10 alineatul (5), autoritatea competentă din statul emitent indică, din oficiu sau la cererea autorității competente a statului de executare, dacă este cazul, termenul suplimentar estimat de care mai are nevoie pentru monitorizarea măsurilor.

(3) Autoritatea competentă din statul de executare notifică fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent în legătură cu orice încălcare a măsurilor de supraveghere judiciară, precum și cu orice altă constatare care ar putea duce la adoptarea oricărei decizii ulterioare prevăzute la articolul 18 alineatul (1). Pentru efectuarea notificării se utilizează formularul al cărui model este prevăzut în anexa II.

(4) În vederea audierii persoanei în cauză, procedura și condițiile prevăzute de instrumentele dreptului internațional și al Uniunii Europene care prevăd posibilitatea utilizării sistemelor de teleconferință și videoconferință pentru audierea persoanelor poate fi utilizată *mutatis mutandis*, în special în situația în care legislația statului emitent prevede obligativitatea unei audieri judiciare înainte de adoptarea uneia dintre deciziile menționate la articolul 18 alineatul (1).

(5) Autoritatea competentă din statul emitent informează de îndată autoritatea competentă din statul de executare cu privire la toate deciziile menționate la articolul 18 alineatul (1) și la faptul că a fost introdusă o acțiune în justiție împotriva unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară.

(6) În cazul în care certificatul referitor la decizia privind măsurile de supraveghere judiciară a fost retras, autoritatea competentă din statul de executare pune capăt măsurilor dispuse de îndată ce a fost notificată în mod corespunzător de către autoritatea competentă din statul emitent.

Articolul 20

Informații furnizate de statul de executare

(1) Autoritatea din statul de executare care a primit o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, pe care nu are competența de a o recunoaște, împreună cu un certificat, informează autoritatea competentă a statului emitent către ce autoritate a transmis această decizie, împreună cu certificatul, în conformitate cu articolul 10 alineatul (8).

(2) Autoritatea competentă din statul de executare informează de îndată autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă, cu privire la:

- (a) orice schimbare de reședință a persoanei în cauză;
- (b) durata maximă pentru care măsurile de supraveghere judiciară pot fi monitorizate în statul de executare, în cazul în care statul de executare prevede o astfel de durată maximă;

(c) imposibilitatea practică de a monitoriza măsurile de supraveghere judiciară, din motivul că, după transmiterea deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară și a certificatului către statul de executare, persoana nu poate fi găsită pe teritoriul statului de executare, caz în care statul de executare nu are nicio obligație de a monitoriza măsurile de supraveghere judiciară;

(d) faptul că a fost introdusă o cale de atac împotriva deciziei de recunoaștere a deciziei privind măsurile de supraveghere judiciară;

(e) decizia definitivă de a recunoaște decizia privind măsuri de supraveghere judiciară și de a lua toate măsurile necesare pentru monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară;

(f) orice altă decizie de a adapta măsurile de supraveghere judiciară în conformitate cu articolul 13;

(g) decizia de a nu recunoaște decizia privind măsuri de supraveghere judiciară și de a își asuma responsabilitatea monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară în conformitate cu articolul 15, inclusiv motivele luării acestei decizii.

Articolul 21

Predarea persoanei

(1) În cazul în care a autoritatea din statul emitent a emis un mandat de arestare sau orice altă hotărâre judecătorească executorie având același efect, persoana este predată în conformitate cu decizia-cadru privind mandatul european de arestare.

(2) În acest context, articolul 2 alineatul (1) din decizia-cadru privind mandatul european de arestare nu poate fi invocat de autoritatea competentă a statului de executare pentru a refuza predarea persoanei.

(3) Fiecare stat membru poate notifica Secretariatul General al Consiliului, în momentul transunerii prezentei decizii-cadru sau ulterior, că va aplica, de asemenea, articolul 2 alineatul (1) din decizia-cadru privind mandatul european de arestare pentru a decide în ceea ce privește predarea persoanei în cauză către statul emitent.

(4) Secretariatul General al Consiliului pune la dispoziția statelor membre și a Comisiei informațiile primite în temeiul alineatului (3).

Articolul 22

Consultări

(1) Cu excepția cazului în care acest lucru nu este realizabil, autoritatea competentă a statului emitent și autoritatea competentă a statului de executare se consultă reciproc:

- (a) pe durata pregătirii sau, cel puțin, înaintea transmiterii unei decizii privind măsurile de supraveghere judiciară împreună cu certificatul menționat la articolul 10;

(b) pentru a facilita monitorizarea eficientă și în bune condiții a măsurilor de supraveghere judiciară;

(c) în cazul în care persoana a încălcat grav măsurile de supraveghere judiciară impuse.

(2) Autoritatea competentă a statului emitent ia în considerare orice indicații comunicate de către autoritatea competentă a statului de executare privind riscul pe care persoana vizată îl poate reprezenta pentru victime și pentru publicul larg.

(3) În aplicarea alineatului (1), autoritățile competente din statul emitent și din statul de executare schimbă toate informațiile utile, inclusiv:

(a) informațiile care permit verificarea identității și a locului de reședință a persoanei în cauză;

(b) informațiile relevante extrase din cazieri în conformitate cu instrumentele legislative aplicabile.

Articolul 23

Notificări rămase fără răspuns

(1) În cazul în care autoritatea competentă din statul de executare a transmis mai multe notificări, prevăzute la articolul 19 alineatul (3), în legătură cu aceeași persoană către autoritatea competentă din statul emitent, fără ca această ultimă autoritate să fi adoptat în consecință orice decizie prevăzută la articolul 18 alineatul (1), autoritatea competentă din statul de executare poate invita autoritatea competentă din statul emitent să adopte o asemenea decizie, acordându-i acesteia un termen rezonabil în acest sens.

(2) În cazul în care autoritatea competentă din statul emitent nu acționează în termenul indicat de autoritatea competentă din statul de executare, aceasta din urmă poate decide încetarea măsurilor de supraveghere judiciară. Într-un asemenea caz, aceasta informează autoritatea competentă din statul emitent cu privire la o respectiva decizie și competența de monitorizare a măsurilor de supraveghere judiciară revine la autoritatea competentă din statul emitent în temeiul articolului 11 alineatul (2).

(3) În cazul în care dreptul statului de executare impune o confirmare periodică a necesității de a prelungi monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară, autoritatea competentă din statul de executare poate solicita autorității competente din statul emitent să furnizeze o astfel de confirmare, acordându-i un termen rezonabil pentru a răspunde la o astfel de solicitare. În cazul în care autoritatea competentă a statului emitent nu răspunde în termenul respectiv, autoritatea competentă din statul de executare poate trimite o nouă solicitare autorității competente a statului emitent, acordându-i un termen rezonabil pentru a răspunde la o astfel de solicitare și arătând faptul că poate decide încetarea monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară dacă nu se primește niciun răspuns în termenul specificat. În cazul în care autoritatea competentă din

statul de executare nu primește un răspuns la o astfel de solicitare în termenul stabilit, aceasta poate acționa în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 24

Regimul lingvistic

CertIFICATELE se traduc în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului de executare. Orice stat membru poate să indice, la data adoptării prezentei decizii-cadru sau la o dată ulterioară, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că va accepta o traducere într-o altă limbă sau mai multe limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene.

Articolul 25

Costuri

Costurile generate de aplicarea prezentei decizii-cadru sunt suportate de către statul de executare, cu excepția costurilor contractate exclusiv pe teritoriul statului emitent.

Articolul 26

Relația cu alte acorduri și înțelegeri

(1) În măsura în care astfel de acorduri sau înțelegeri permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei decizii-cadru și ajută la o mai mare simplificarea sau facilitare a recunoașterii reciproce a deciziilor privind măsuri de supraveghere judiciară, statele membre pot:

(a) continua aplicarea acordurilor sau a înțelegerilor bilaterale sau multilaterale în vigoare în momentul intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru;

(b) încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale după momentul intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru.

(2) Acordurile și înțelegerile menționate la alineatul (1) nu pot afecta în niciun fel relațiile cu statele membre care nu sunt parte la acestea.

(3) Statele membre informează Comisia și Consiliul, până la 1 martie 2010, cu privire la acordurile sau înțelegerile existente menționate la alineatul (1) litera (a) pe care doresc să le aplice în continuare.

(4) De asemenea, statele membre informează Comisia și Consiliul cu privire la orice nou acord sau înțelegere, în sensul alineatului (1) litera (b), în termen de trei luni de la data semnării unui astfel de acord sau înțelegere.

Articolul 27

Punerea în aplicare

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 1 decembrie 2012.

(2) Statele membre comunică, până la aceeași dată, Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislația națională obligațiile care le revin în temeiul prezentei decizii-cadru.

Articolul 28

Raportarea

(1) Până la 1 decembrie 2013, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite din partea statelor membre în temeiul articolului 27 alineatul (2).

(2) În temeiul acestui raport, Consiliul evaluează:

- (a) măsura în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru; și
- (b) aplicarea prezentei decizii-cadru.

(3) Raportul este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 23 octombrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

T. BILLSTRÖM

ANEXA I

CERTIFICAT

menționat la articolul 10 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă ⁽¹⁾

(a) Statul emitent:

Statul de executare:

(b) Autoritatea care a emis decizia privind măsuri de supraveghere judiciară:

Denumirea oficială:

Vă rugăm să precizați dacă informațiile suplimentare cu privire la decizia privind măsuri de supraveghere judiciară se vor obține prin intermediul:

autorității sus-menționate

autorității centrale; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități centrale:

altei autorități competente; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități:

Datele de contact ale autorității emitente/autorității centrale/altei autorități competente

Adresa:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Datele persoanei (persoanelor) de contact:

Numele:

Prenumele:

Funcția (titlu/grad):

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail (dacă există):

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

⁽¹⁾ Prezentul certificat trebuie completat sau tradus în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de executare sau în orice altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene acceptată de respectivul stat.

(c) Vă rugăm să indicați autoritatea care trebuie contactată pentru a obține informații suplimentare în scopul monitorizării măsurilor de supraveghere judiciară:

autoritatea menționată la litera (b)

altă autoritate; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități:

Datele de contact ale autorității, dacă această informație nu a fost deja furnizată la litera (b).

Adresa:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Datele persoanei (persoanelor) de contact

Numele:

Prenumele:

Funcția (titlu/grad):

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail (dacă există):

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(d) Informații privind persoana fizică cu privire la care fost emisă decizia privind măsuri de supraveghere judiciară:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adrese/reședințe:

— în statul emitent:

— în statul de executare:

— în altă parte:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este/sunt cunoscute):

Vă rugăm să furnizați următoarele informații, în cazul în care acestea sunt disponibile:

— Tipul și numărul actului (actelor) de identitate ale persoanei (carte de identitate, pașaport):

— Tipul și numărul permisului de ședere al persoanei în statul de executare:

(e) Informații privind statul membru căruia îi sunt transmise decizia privind măsurile de supraveghere judiciară împreună cu certificatul

Decizia privind măsuri de supraveghere judiciară împreună cu certificatul sunt transmise statului de executare indicat la litera (a) din următorul motiv:

persoana în cauză își are reședința legală obișnuită în statul de executare și, fiindu-i aduse la cunoștință măsurile care o privesc, consimte să se întoarcă în acel stat

persoana în cauză solicită să se transmită decizia privind măsuri de supraveghere judiciară unui alt stat membru decât cel în care își are reședința legală și obișnuită, din următorul (următoarele) motiv (motive):

(f) Precizări referitoare la decizia privind măsuri de supraveghere judiciară:

Decizia a fost emisă la (data: ZZ-LL-AAAA):

Decizia a devenit executorie la (data: ZZ-LL-AAAA):

Dacă, la momentul transmiterii certificatului, a fost introdusă o cale de atac împotriva deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară, vă rugăm să bifați această casetă

Numărul de referință al deciziei (dacă este disponibil):

Persoana în cauză s-a aflat în arest preventiv în timpul următoarei perioade (după caz):

1. Decizia privește un număr total de: infracțiuni presupuse.

Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a (au) fost săvârșită (săvârșite), inclusiv data și locul comiterii infracțiunii (infracțiunilor) și natura implicării persoanei în cauză:

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) presupuse și dispozițiile legale aplicabile, în temeiul cărora a fost emisă decizia:

2. În cazul în care infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) menționată (menționate) la punctul 1 constituie una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, astfel cum sunt definite în legea statului de condamnare, care sunt pedepsite în statul de condamnare printr-o pedeapsă cu închisoarea sau printr-o măsură privativă de libertate cu durata maximă de cel puțin trei ani, vă rugăm să confirmați bifând caseta (casetele) corespunzătoare:

participare la un grup infracțional organizat

terorism

trafic de persoane

exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă

- trafic ilicit de droguri și substanțe psihotrope
- trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive
- corupție
- fraudă, inclusiv cea care afectează interesele financiare ale Comunităților Europene în înțelesul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene
- spălarea produselor infracțiunii
- contrafacere de monedă, inclusiv contrafacerea monedei euro
- criminalitate informatică
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv trafic ilicit de specii animale pe cale de dispariție și trafic de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
- facilitarea intrării și șederii ilegale
- omor, vătămare corporală gravă
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane
- răpire, lipsire de libertate în mod ilegal și luare de ostateci
- rasism și xenofobie
- furt organizat sau armat
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
- înșelăciune
- racket și extorcare de fonduri
- contrafacerea și pirateria produselor
- falsificare de acte oficiale și uz de fals
- falsificare de mijloace de plată
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive
- trafic de vehicule furate
- viol
- incendiere cu intenție
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale
- sechestrare ilegală de nave sau aeronave
- sabotaj

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) identificată (identificate) la punctul 1 nu este (sunt) enumerată (enumerată) la punctul 2 sau dacă decizia, precum și certificatul sunt transmise unui stat membru care a declarat că va verifica dubla incriminare [articolul 14 alineatul (4) din decizia-cadru], vă rugăm să descrieți pe larg infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) în cauză:

(g) Precizări privind durata și natura măsurii (măsurilor) de supraveghere judiciară

1. Durata pe care se aplică decizia privind măsurile de supraveghere judiciară și dacă este posibilă o reinnoire a respectivei decizii (după caz);

2. Durata provizorie pentru care este probabil să fie necesară monitorizarea măsurilor de supraveghere judiciară, luând în calcul toate circumstanțele cazului care sunt cunoscute la momentul transmiterii deciziei privind măsuri de supraveghere judiciară (informații cu titlu indicativ):

3. Natura măsurii (măsurilor) de supraveghere judiciară (este posibilă bifarea mai multor casete):

obligația persoanei de a informa autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice schimbare de reședință, în special în scopul primirii citațiilor privind participarea la o audiere sau la un proces în decursul procedurilor penale;

obligația de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul emitent sau de executare;

obligația de a rămâne într-un anumit loc, după caz, în anumite intervale;

obligația prin care se restricționează părăsirea teritoriului statului de executare;

obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități;

obligația de a evita contactul cu anumite persoane în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite);

alte măsuri pe care statul de executare este pregătit să le supravegheze, în conformitate cu o notificare efectuată în temeiul articolului 8 alineatul (2) din decizia-cadru:

În cazul în care ați bifat caseta privind „alte măsuri”, vă rugăm să specificați măsura (măsurile) respectivă (respectivă) prin bifarea casetei (casetelor) corespunzătoare:

obligația de a nu se angaja în anumite activități în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite), care pot include implicarea într-o anumită profesie sau domeniu de activitate;

obligația de a nu conduce un vehicul;

obligația de a depune o anumită sumă sau de a oferi un alt tip de garanție, care poate fi furnizată fie într-un anumit număr de rate, fie o singură dată;

obligația de a urma un tratament medical sau de dezintoxicare;

obligația de a evita contactul cu anumite obiecte în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite);

alte măsuri (vă rugăm să specificați):

4. Vă rugăm să furnizați o descriere detaliată a măsurii (măsurilor) de supraveghere judiciară specificate la punctul 3:

(h) Alte circumstanțe relevante pentru cauză, inclusiv motive specifice pentru impunerea măsurii (măsurilor) de supraveghere judiciară (informații opționale):

Textul deciziei este anexat certificatului.

Semnătura autorității care emite certificatul și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma acuratețea conținutului certificatului:

Nume:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Referință dosar (dacă există):

Ștampilă oficială (după caz):

ANEXA II

FORMULAR

menționat la articolul 19 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă

RAPORTAREA ÎNCĂLCĂRII UNEI MĂSURI DE SUPRAVEGHERE JUDICIARĂ ȘI/SAU ALTE CONSTATĂRI CARE AR PUTEA CONDUCE LA ADOPTAREA ORICĂROR ALTE DECIZII ULTERIOARE

(a) Date privind identitatea persoanei care face obiectul supravegherii:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este/sunt cunoscute):

(b) Date referitoare la decizia privind măsura (măsurile) de supraveghere judiciară;

Decizie emisă la data de:

Referință dosar (dacă există):

Autoritatea care a emis decizia

Denumirea oficială:

Adresa:

Certificat emis la data de:

Autoritatea care a emis certificatul:

Referință dosar (dacă există):

(c) Datele autorității responsabile cu monitorizarea măsurii (măsurilor) de supraveghere judiciară:

Denumirea oficială a autorității:

Numele persoanei de contact:

Funcția (titlu/grad):

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii)

Fax (prefixul țării) (prefixul regiunii)

E-mail:

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(d) Încălcarea măsurii (măsurilor) de supraveghere judiciară și/sau alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare:

Persoana menționată la litera (a) încalcă următoarea (următoarele) măsură (măsuri) de supraveghere judiciară:

obligația persoanei de a informa autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice schimbare de reședință, în special în scopul primirii citațiilor privind participarea la o audiere sau la un proces în decursul procedurilor penale;

obligația de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul emitent sau de executare;

obligația de a rămâne într-un anumit loc, după caz, în anumite intervale;

obligația prin care se restricționează părăsirea teritoriului statului de executare;

obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități;

obligația de a evita contactul cu anumite persoane în legătură cu infracțiunea (infracțiunile) presupusă (presupuse) a fi fost săvârșită (săvârșite);

alte măsuri (vă rugăm să specificați):

Descrierea încălcării (încălcărilor) (locul, data și circumstanțele specifice):

— Alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare

Descrierea constatărilor:

(e) Datele persoanei de contact în cazul în care este necesară obținerea de informații suplimentare privind încălcarea:

Numele:

Prenumele:

Adresa:

Nr. tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail:

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

Semnătura autorității care emite formularul și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma corectitudinea conținutului formularului:

Nume:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Ștampilă oficială (după caz):

DECLARAȚIA GERMANIEI

„În temeiul articolului 14 alineatul (4) din decizia-cadru a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la detenția preventivă, Republica Federală Germania declară că nu va aplica articolul 14 alineatul (1) cu privire la toate infracțiunile menționate la alineatul respectiv.”

Prezenta declarație se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

DECLARAȚIA POLONIEI

„În temeiul articolului 14 alineatul (4) din decizia-cadru a Consiliului UE privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă, Republica Polonă declară că nu va aplica alineatul (1) de la articolul 14 menționat anterior în cazul tuturor infracțiunilor prevăzute la alineatul respectiv.”

Prezenta declarație se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

DECLARAȚIA UNGARIEI

„În temeiul articolului 14 alineatul (4) din decizia-cadru a Consiliului UE privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la detenția preventivă, Republica Ungară declară că nu va aplica alineatul (1) al articolului 14 din decizia-cadru de mai sus cu privire la infracțiunile menționate la alineatul respectiv.”

Prezenta declarație se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Referindu-se la „motivele constituționale” menționate la articolul 14 alineatul (4), Ungaria a oferit următoarea explicație:

„Ca urmare a ratificării Tratatului de la Lisabona, Ungaria și-a modificat constituția pentru a se conforma obligațiilor care îi revin conform tratatului, inclusiv necesității de a nu aplica dubla incriminare în materie penală. Această dispoziție constituțională va intra în vigoare în același timp cu Tratatul de la Lisabona. Cu toate acestea, până la intrarea în vigoare a tratatului, dubla incriminare rămâne o chestiune constituțională importantă și – ca principiu constituțional consfințit prin articolul 57 din Constituție – nu poate și nu va fi trecută cu vederea. Prin urmare, articolul 14 alineatul (1) din decizia-cadru nu va fi aplicat pentru niciuna dintre infracțiunile enumerate (sau, după cum este formulat în articolul respectiv: nu va fi aplicată «cu privire la infracțiunile».)”

DECLARAȚIA LITUANIEI

„În temeiul articolului 14 alineatul (4) din decizia-cadru a Consiliului privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la detenția preventivă, Republica Lituania declară că, din motive constituționale, nu va aplica articolul 14 alineatul (1) cu privire la niciuna dintre infracțiunile menționate în alineatul respectiv.”

Prezenta declarație se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.